

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'ASSUMPTES SOCIALS I DRETS HUMANS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL PM 1094-2011

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2012

Núm. 28

Presidència
de l'Honorable Sra. Maria Assumpció Pons i Fullana

Sessió celebrada dia 4 d'octubre del 2012

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) **RGE núm. 1363/12**, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a reforma laboral. 373
- 2) **RGE núm. 3897/12**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a pobresa i infància. 370
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Bona tarda, senyores i senyors diputats. Començarem la sessió d'avui i en primer lloc els demanaria si es produeixen substitucions.

Per acord dels tres portaveus s'alterarà l'ordre del dia d'avui.

2) Proposició no de llei RGE núm. 3897/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a pobresa i infància.

En primer lloc..., en primer lloc debatrem la primera proposició no de llei, RGE 3897/12, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pobresa i infància.

També volem donar la benvinguda -disculpin- a membres d'UNICEF que es troben aquí avui.

Per defensar la proposició no de llei té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Conxa Obrador, per un temps de deu minuts.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Jo també vull començar la meua intervenció com a portaveu d'aquesta iniciativa que presenta el meu grup donant les gràcies a UNICEF per ser aquí i per haver presentat el seu informe sobre la situació dels infants tant a nivell nacional com a nivell autonòmic. La fotografia que dibuixa ens ha donat l'impuls per presentar aquesta proposició no de llei. Moltes gràcies una altra vegada.

I també vull donar les gràcies al Partit Popular i a Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca pel suport a aquesta iniciativa en uns moments en què la lluita contra la pobresa infantil ha d'estar per damunt de qüestions partidistes. L'acord ha estat possible perquè tots els grups compartim aquest objectiu.

He de manifestar, així mateix, que aquest és un acord que sabem que no serà suficient per lluitar contra la pobresa infantil ni contra la pobresa que arrosseguen les famílies del país i de la nostra comunitat, però és necessari per avançar i aconseguir la seva eradicació, l'eradicació d'una pobresa enquistada perquè en els temps de creixement econòmic no ha descendit d'uns determinats nivells. Això indica una fallida en el sistema, un sistema que malgrat créixer i desenvolupar-se no acaba amb la pobresa de les famílies. Per tant es fa necessari i urgent reflexionar sobre un model que ens ha duit a aquesta crisi i que ens ha duit també a aquesta situació límit. Tenim davant un problema estructural que posa de manifest, amb les dades de pobresa que s'han posat damunt la taula, que ni els models de mercat ni els models de protecció social que hem anat desenvolupant durant els trenta darrers anys no han estat suficients per solucionar ni per garantir la total protecció dels nuclis familiars en risc.

Però aquest debat de fons, que és necessari abordar, no ha d'impedir anar avançant mitjançant iniciatives com la que avui es presenta en aquest parlament, iniciatives que posen a l'agenda política una qüestió d'estat i marquen el compromís de tots els grups en la lluita contra la pobresa infantil, un pobresa

que afecta 2.200.000 nins de tot l'estat i una pobresa que a les Illes Balears afecta de manera molt especial nins, nines i joves. L'any 2010, segons UNICEF, la nostra comunitat va ocupar el pitjor lloc en risc de pobresa infantil.

Quedar-se, però, en els percentatges, les grans xifres i els rànquings és molt perillós, perquè per ventura no veurem que darrere aquestes xifres hi ha infants, nins i nines, joves que pateixen la pobresa. A la nostra comunitat hi ha quasi 65.000 infants que viuen en llars amb ingressos per davall dels 17.000 euros a l'any. Aquesta fotografia indica el nivell de privació infantil que pateixen, i això en una societat desenvolupada com la nostra és injust i és immoral. En aquests moments hi ha infants desnodrits, nins i nines que van a l'escola no ja sense llibres, que és greu, és que hi van sense haver sopat la nit anterior, nins i nines que no tenen assegurada una menjada en condicions al dia. Això està passant aquí, no a indrets llunyans.

Són milers les famílies afectades per la crisi que no poden tenir cura dels seus fills, i aquesta és una realitat que les organitzacions no governamentals coneixen de primera mà. Diu l'informe d'UNICEF que els nins i les nines pateixen quan els progenitors queden sense feina, sense ingressos; pateixen quan queden sense casa seva perquè un banc els ha desnonat o perquè no poden pagar el lloguer; pateixen quan no tenen per menjar, quan no poden pagar els medicaments.

I també, senyores i senyors diputats, repercuteixen en la pobresa les decisions polítiques de reducció de la despesa pública. Les persones que ens dediquem a la política tenim l'obligació de donar passes decidides cap a la protecció de les inversions socials de lluita contra la pobresa, les polítiques de salut pública, les polítiques d'educació pública, mantenir, per tant, l'estat del benestar de manera decidida per no donar l'esquena als que pateixen de manera especial aquesta crisi, els infants. A la vegada hem de promoure la qualitat, la coordinació, la coherència de les polítiques aplicades per les diferents administracions competents en matèries vinculades a la protecció de la infància. Al mateix temps hem de posar en marxa mecanismes que permetin avaluar l'impacte de la crisi econòmica en aquesta part de la societat.

Avui tenim l'oportunitat d'arribar a un pacte polític per avançar cap a una societat més justa i equitativa, on tots els infants tinguin les mateixes oportunitats de progrés i benestar. Per això presentem conjuntament aquesta proposició no de llei.

Primer. El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de l'Estat a lluitar contra la pobresa, a favor de la salut i l'educació, perquè són imprescindibles per al benestar dels nins i les nines, per evitar la seva discriminació i promoure la igualtat d'oportunitats.

Segon. El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de l'Estat a accelerar el Pla nacional d'acció per a la inclusió social 2013-2015, un full de ruta que articula una estratègia de protecció a la família i a la infància, i promou mesures per reduir la pobresa infantil en favor de la inclusió social.

Tercer. El Parlament de les Illes Balears crearà una comissió interparlamentària amb la participació de les institucions amb competència i entitats socials per avaluar la situació dels nins i les nines de la nostra comunitat.

Quart. El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a promoure des del respecte competencial la qualitat, la coordinació, l'eficàcia i la coherència de la intervenció de les diferents administracions públiques en relació amb la infància, especialment en la lluita contra la pobresa infantil.

Cinquè. El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de l'Estat a aprovar definitivament el segon pla estratègic d'infància i adolescència, i a incloure-hi la protecció social dels col·lectius d'infància més vulnerables.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Obrador. Passam al torn de fixació de posicions. Pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Fina Santiago, per un temps de deu minuts.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, presidenta. Bona tarda a tots i a totes, i el nostre grup parlamentari donarà la benvinguda als representants d'UNICEF, i volem fer-los un reconeixement públic de la seva feina però sobretot del seu compromís.

Volem agrair al Grup Socialista que hagi volgut compartir aquesta proposició no de llei amb la resta de grups parlamentaris amb una voluntat de consens. El nostre grup parlamentari no té altra voluntat que donar un suport entusiasta a aquesta proposició no de llei d'infància i pobresa.

El primer punt ens sembla molt encertat perquè no parlem d'infància, parlem de lluitar contra la pobresa i lluitar a favor de la salut i de l'educació, perquè els infants no viuen tot sols, els infants viuen en família, els infants viuen amb adults; per tant no podem parlar només d'una lluita contra la pobresa infantil sinó una lluita contra la pobresa en general i a favor de la salut i de l'educació. No només podem cobrir la salut de l'infant, perquè podem tenir un nin que tengui cobertura sanitària, però si els seus pares i les seves mares no tenen aquesta cobertura sanitària no estam lluitant d'una forma integral contra la salut. L'educació com un element fonamental per lluitar contra les desigualtats socials és la política més compensadora de les desigualtats socials, per tant és importantíssim que l'educació estigui a l'agenda de tots els objectius polítics.

El punt segon i el punt sisè coincideixen plenament amb el que nosaltres entenem que ha de ser la política, el que pensam que ha de ser la política: planificar, participació de la ciutadania i compromís públic. No pot ser que tinguem consellers i ministres que només sàpiguin el que faran ells. El compromís públic és el que marca la política, per tant el fet que tinguem plans i el fet que tinguem..., tant de caràcter d'inclusió social o en aquest cas un pla estratègic, encara que no sigui un pla integral però sí un pla estratègic, sabem a què volem arribar

com a societat, a què es comprometen els polítics públicament. I en aquest compromís nosaltres ens hi afegim i estam disposats a negociar qualsevol acció política que afavoreixi aquesta lluita contra la pobresa, a favor de la salut i l'educació.

El punt 3 ens sembla la fórmula millor de les que tenim en aquest moment com a Parlament per poder treballar, treballar conjuntament des dels tres grups parlamentaris que en aquest moment constituïm el plenari del Parlament, i amb les entitats que hi vulguin participar. El grup interparlamentari és molt més dinàmic que una comissió, molt manco protocol·laritzat, ens permet tenir agendas molt més àgils, i per tant sembla que ha de ser..., ens sembla molt encertada aquesta proposta.

I després pensam que és fonamental també el quart punt, d'aquest respecte competencial de la qualitat i la coordinació i l'eficàcia. El nostre estat és un estat plural, és un estat on hi ha molta diversitat. La nostra comunitat autònoma té, a més a més, el tema dels consells que altres comunitats autònomes no tenen, i per tant aquest esforç de coordinació ens sembla cabdal per poder ser molt més eficients i que els recursos arribin realment on han d'arribar.

Però, insistesc, a nosaltres el primer punt ens pareix molt encertat perquè se centra en la lluita contra la pobresa, inclou els nins i les nines a una família ens pareix molt encertat, perquè són molts els estudis que cada vegada determinen -els estudis de caràcter sociològic- determinen que és la família la que determina factors que ens preocupen molt com a polítics, que és el fracàs escolar, l'abandonament escolar, la capacitat fins i tot d'habilitat social. No tant és l'escola sinó la família, i una altra vegada la figura de la mare com un element que determina quins poden ser els nins que estiguin en una situació més de millora o de situació de precarietat, el fet que sa mare hagi accedit a la cultura, que sa mare tengui nivells d'instrucció, que sa mare tengui capacitat d'autonomia, una altra vegada el gènere com un element diferenciador.

Creim que aquesta proposició no de llei surt fruit d'una proposta del Partit Socialista però que la voluntat del consens va ser a rel de les estadístiques presentades per UNICEF, d'aquí el nostre agraïment. Tenim molts de testimonis, de testimonis individuals, de pares i sobretot de professors que et diuen el que ha comentat la portaveu del Partit Socialista, nins que arriben a escola sense dinar, nins que tenen problemes i no tenen el material escolar, però quan s'agrupa això tot en unes estadístiques ens alarmen a tots, i això crec que és el que ha fet aquesta feina d'UNICEF, que ens ha creat una veu, un llum vermell que ha fet que tots ens posem a fer feina en aquest aspecte.

Per tant vull donar les gràcies una altra vegada a tots els grups parlamentaris i el nostre vot positiu.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Santiago. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Margalida Duran per un temps de deu minuts.

LA SRA. DURAN I CLADERA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bona tarda a tots els diputats i les diputades. És per celebrar que tots els grups parlamentaris hàgim arribat avui a l'acord de la presentació conjunta d'un text prèviament consensuat en la matèria que tots estam especialment sensibilitzats, com és la pobresa i la infància. I aquí volia agrair especialment en nom del Grup Parlamentari Popular la bona disposició de la Sra. Conxa Obrador, del Partit Socialista, proposant de la primera iniciativa, perquè aquest acord fos possible.

Vull agrair la presència dels membres d'UNICEF que avui ens acompanyen, i dir-los que si la PNL sobre pobresa i infància és objecte de debat avui és en gran mesura arran dels informes realitzats per UNICEF amb les dades recollides dels anys 2010 i 2011 tant a nivell nacional com el presentat a les Illes Balears el passat dia 20 de setembre.

Els informes d'UNICEF, de Creu Vermella, de Càritas i les estadístiques que fan les diverses institucions d'Europa i fins i tot des de l'ONU, expliquen l'alarma generada a nivell internacional per l'increment de la pobresa infantil. És de justícia reconèixer l'esforç de les organitzacions com UNICEF i moltes altres organitzacions pertanyents al tercer sector, com també el que moltes persones anònimes i moltes administracions estan realitzant per pal·liar tant de sofriment.

L'increment de la pobresa a la infància ha estat significativament major que en el total de la població, és a dir, l'impacte de la crisi ha estat moltíssim més dur a les llars amb nens en el conjunt de les llars. Desgraciadament, quan les societats s'empobreixen una de les principals conseqüències són els efectes que causen en els nins. El seu empobriment no es pot desvincular de la situació econòmica general qual l'atur a Espanya s'ha incrementat espectacularment, com ha ocorregut en els darrers anys, que des del passat 2007 els aturats eren 1.800.000 i ara són 4.705.000 persones, 1.700.000 famílies amb tots els seus membres a l'atur, per la qual cosa té molt a veure, lògicament, la desocupació amb el tema de la pobresa infantil.

Segons l'últim informe de Càritas 560.000 llars no tenen ingressos, i el 22% d'ells estan per sota del llindar de la pobresa. Això acaba empobrint sens dubte les famílies, i per descomptant també la infància, i ens fa estar més convençuts encara que la millor política social és precisament la creació d'ocupació.

El Govern de l'Estat, a través del Pla nacional per a la inclusió social, articularà una estratègia de protecció a la família i a la infància que tenguí com a objectiu reduir la pobresa infantil, al mateix temps que també ha de coordinar totes les polítiques que les diferents comunitats autònomes estiguin perseguint per aconseguir aquest objectiu comú de lluita contra la pobresa infantil, tot això continuant amb el full de ruta ja iniciat pel Ministeri de Sanitat, Política Social i Igualtat, ja que en primer lloc, fa uns mesos, es va aprovar l'estratègia nacional per la inclusió gitana; en segon lloc també hi té a veure el segon

Pla estratègic nacional d'infància i adolescència, en el qual el Govern de l'Estat també es troba treballant; i, finalment, el Pla integral de suport a la família anunciat per la ministra, ja que és cert que aquests moments estan convertint les famílies joves amb fills menors en les més vulnerables i amb un risc cert d'exclusió. Després de molt de temps en què no s'ha protegit suficientment la família amb fills ha aflorat aquesta trista realitat. Per tant és necessària, és important aquesta protecció a la infància i aquesta protecció a la família per mitjà d'un pla integral de suport a la família.

La ministra Sra. Ana Mato, en contestació a una pregunta al Congrés dels Diputats, va dir que el Govern de l'Estat promourà que les subvencions tinguin una especial sensibilitat amb els projectes que abordin i prioritzin els menors en situació de pobresa, i també estudiar la viabilitat de la implantació d'un informe d'impacte de família i infància en tots els projectes legislatius, com també ens recomana l'informe d'UNICEF a tot el món, on les seves sigles són sinònim de solidaritat, eficàcia i solució.

A l'informe presentat per UNICEF a les Balears posa de relleu unes dades preocupants. L'any 2010 el risc de pobresa a les Illes Balears en funció del llindar de pobresa autonòmic és de 32,4%, quan a l'Estat espanyol és del 26,2. També s'ha de dir que el llindar de les Balears és més alt que el del nivell de l'Estat. L'informe presentat el dia 20 de setembre és complert, exhaustiu, i deixa patent la necessitat imperiosa d'actuar en molts de fronts per lluitar contra el creixement els darrers anys d'aquestes dades.

La setmana passada el Grup Parlamentari Popular es va reunir -ens consta que també les altres formacions polítiques- amb representants d'UNICEF a les Balears per donar-nos a conèixer l'informe presentat i per fer-nos arribar la necessitat de la creació d'una comissió interparlamentària o bé una ponència per avaluar les causes, situacions i mesures a prendre per als infants, nins i nines, de les Illes Balears. Idò avui aquest desig podem dir que ja és una realitat. Un dels punts aprovats avui és la creació d'una interparlamentària que permetrà conèixer i treure conclusions per a l'elaboració de futurs plans. El text avui consensuat és una primera passa decidida, ferma, per a la protecció de la infància, el seu benestar, la seva salut, l'educació i el desenvolupament. Tots els que avui som aquí treballarem fort perquè en el futur iniciatives com avui no siguin necessàries. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Duran. Vol fer ús de la paraula per contradiccions el grup proposant?

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Sí, moltes gràcies, presidenta. Moltes gràcies també a les dues portaveus, volem agrair el suport i dir que això ha estat un èxit compartit, i que els que s'enduran, i esperem que sigui així, el benefici d'aquesta iniciativa han de ser els nins i les nines. També he de dir que aquesta proposició no de llei, els punts llegits a la meua anterior intervenció, substitueixen els punts que es varen incloure dins la proposició no de llei que està registrada i que, per tant, els modifica tots i que ara... doncs que ja s'ha fet lectura d'aquests punts.

Només dir això, gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Obrador. Si ens vol fer arribar el text.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Sí.

LA SRA. PRESIDENTA:

En conseqüència, queda aprovada per assentiment la Proposició no de llei RGE núm. 3897/12.

(Alguns aplaudiments)

Suspenem la sessió per un termini de dos minuts. Gràcies.

1) Proposició no de llei RGE núm. 1363/12, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a reforma laboral.

LA SRA. PRESIDENTA:

En segon lloc, passarem al debat de la Proposició no de llei RGE núm. 1363/12, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a reforma laboral. Per defensar-la té la paraula l'Hble. Sra. Fina Santiago, per un temps de deu minuts.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, presidenta. És una proposició no de llei que es va lliurar el mes de febrer, ara ja som el setembre, però crec que té encara bastant validesa.

Bé, la reforma laboral aprovada pel Govern del Partit Popular no ha ajudat a resoldre els problemes de l'economia espanyola, sinó més bé tot el contrari. Es tracta d'una reforma radical del mercat de treball espanyol i això és l'objectiu primordial que té aquesta reforma, aquesta reforma radical del mercat de treball espanyol, no consensuada amb els sindicats, la primera reforma que no es consensua amb els representants de les persones que es veuran afectades per aquesta reforma, que són els treballadors, i que està dissenyada per alterar els equilibris necessaris entre els legítims interessos d'empresaris i treballadors.

Tot això, tots aquests elements que són reconeguts fins i tot pel mateix Partit Popular, que no va ser consensuada, que la reforma que el mercat laboral necessitava una reforma radical i que es necessitava una reforma d'aquestes característiques per intentar flexibilitzar el mercat laboral, es basava en tres arguments: un, la necessitat de tenir en compte els interessos dels aturats que aspiren a aconseguir treball; el segon, control dels salaris del conjunt dels treballadors i treballadores per millorar la competitivitat, i tres, la necessitat que suposadament existia o exigia l'economia d'introduir una major dosi de flexibilitat en les relacions laborals per poder crear nous llocs de feina. Aquests eren els arguments principals del Govern i els arguments del Partit Popular.

Per altra banda, els sindicats i partits progressistes no compartíem aquests arguments i manifestàvem diverses coses: que no era una reforma per crear llocs de feina, sinó per facilitar l'acomiadament i fer-ho més barat; per rompre el desequilibri de les relacions laborals, que ha estat un equilibri que s'ha mantingut durant tota la democràcia, afavorint les grans empreses i perjudicant no sols els treballadors i treballadores sinó també les petites empreses, amb una desautorització, al nostre entendre, brutal dels sindicats, no comptar amb ells per a la reforma laboral. Dir a l'opinió pública, desautoritzar els sindicats d'una manera que mai no s'havia produït a la nostra història democràtica d'aquest país.

Dèiem que també tendria unes conseqüències immediates en les relacions laborals del sector públic, advertíem que la reducció dels salaris provocaria una caiguda a les rendes disponibles de les famílies i que això es traduiria en una contracció del consum i en la reducció de l'IRPF i per tant, de la reducció de la recaptació que tenen les administracions públiques i que això afavoriria més i aprofundiria més la crisi.

Apuntàvem que, entre tots els incentius que apuntava aquesta reforma laboral, hi havia mancances molt greus perquè hi havia mancances d'incentius no lligats a la creació neta d'ocupació, que era teòricament l'objectiu primordial d'aquesta reforma laboral, la creació neta d'ocupació, idò no hi havia cap tipus de bonificació dirigida a aquesta creació, ni introduïa mecanismes per prioritzar la contractació en determinades activitats que, de manera progressiva, però constant, ajudessin a remodelar l'economia actual.

Dèiem també que això suposaria un acomiadament de persones de més de 45 anys i dèiem també que això a les nostres illes augmentaria els contractes de fixos discontinus enfront dels fixos.

Això el mes de febrer era un debat públic, era un debat que el Partit Popular no compartia amb els sindicats i els progressistes, però som el mes de setembre, això ha fet..., la dinàmica parlamentària que és una dinàmica poc dinàmica, ha fet que es discutís el mes de setembre i ara ja tenim resultats i en lloc de parlar d'hipòtesis podem parlar de resultats.

Més, dèiem, generarà més aturats, generam més aturats; l'interanual genera més aturats, l'interanual, les dades d'interanual són més altes, no ha generat llocs de feina, ha generat que l'acomiadament sigui més fàcil i més barat, perquè són moltes les empreses, entre elles l'Administració pública, que no paga ni vint dies per any fent feina a gent que du més de

vint anys acollint-se a aquesta reforma laboral. I tenim expedients que hem demanat al Govern i que algú ens els ha donat on es demostra això. Per tant, la primera hipòtesi dels partits progressistes que deien crearà més atur s'ha confirmat.

Contracció del consum, absolutament, fins el punt que la contracció del consum d'Espanya i d'Itàlia, conjuntament amb França, empeny l'economia de la zona euro a la contracció econòmica. La dada... l'índex de PMI, que aquest de gestió de compra, ho diu clarament, que Espanya ha baixat un 41,2 en quatre mesos, la gent no té doblers, la gent té menys doblers que fa un temps i no consumeix.

Manco recaptació, dèiem, també era una de les hipòtesis, doncs ara ja no és una hipòtesi, la recaptació de rendes de persones físiques el primer trimestre del 2012 ha baixat un 0,3; el 2011 havia pujat un 4,2; el primer semestre del 2012 ha baixat menys 0,3. La recaptació de l'IVA, tot i la pujada, el 2011 va pujar un 0,4. La de l'any 2012 menys 8,2, per tant, manco recaptació, manco ingressos per a l'Administració pública i es veu forçada a fer més retallades.

Dèiem que aquesta manca de bonificacions a crear una economia diferent a la que tenim que fos amb altres valors productius faria que els nostres joves, els nostres joves preparats, se n'haguessin d'anar; doncs, abril del 2012 per primera vegada a l'Estat espanyol durant molts d'anys l'emigració supera la immigració, de joves qualificats, més de 300.000 joves qualificats han hagut de partir de l'Estat espanyol cap a Suïssa, cap a Alemanya, cap al Regne Unit majoritàriament.

I, quines són les comunitats més afectades? Balears, la segona, perquè tenim una economia basada exclusivament en el turisme i ni el nostre govern ni el Govern central ni als pressuposts del 2012 ni als del 2013 creen mecanismes perquè aquests joves tinguin altres capacitats de contracte; la qual cosa és, al nostre entendre, un absurd perquè, en aquesta generació de joves hem invertit doblers públics i doblers privats, les famílies han fet uns esforços perquè estiguin qualificats, perquè tinguin accés a la formació, als màsters, als idiomes i ara aquesta inversió pública l'aprofiten països com Suïssa, Alemanya i Regne Unit, la qual cosa vol dir que els nostres joves quan arriben preparats no duen arribar tan mal preparats si altres països els contracten de forma ràpida.

Dèiem que facilitaria l'atur i que facilitaria l'acomiadament, augment de l'ERE de manera espectacular. Treballadors afectats per ERE: a gener, 14.600; a febrer, ja pujant, 17.700; a març, 20.300; a abril, 17.200; a maig, 22.300; a juny, 24.000; a juliol, 29.839; amb la facilitat de l'acomiadament no només és que ens surt més barat, sinó que a més els ERE no han de passar per l'Administració pública, ja hi comença a haver jutges que quan els ho du un treballador, tornen enrere l'ERE perquè és una forma absolutament escandalosa.

I després, efectivament, un dels problemes que també apuntàvem és l'acomiadament de persones amb més 45 anys. Les dades que tenim, les darreres dades a la nostra comunitat autònoma apuntaven que, del mes anterior, havia pujat un 18,2% i del mes anterior del mes de setembre, vol dir, juliol, un 9%.

Segurament algun parlamentari em dirà que ha pujat la contractació dels joves, però no és que s'hagin creat llocs de feina per als joves, és que es retiren les persones de 45 anys per entrar joves que són molt més fàcils d'acomiar perquè amb aquest contracte d'un any, amb el qual no tens dret pràcticament a res, és molt més fàcil.

Per tant, no es que es generin llocs de feina, és que treim als de 45 anys per entrar-hi els joves que cobren menys i que, a més a més, és més fàcil acomiadar-los.

Una altra vegada més pensam d'una forma... per a nosaltres molt contundent, que és un absurd perquè engegam al carrer gent que té experiència laboral important, que té riquesa de la seva experiència laboral, que té coneixements, doncs, els treim fora.

Això afecta la nostra comunitat autònoma, totes les comunitats autònomes, però també la nostra. Afecta perquè la nostra economia, que és una economia molt temporal, amb una contractació massiva durant uns mesos, però que després genera molt d'atur..., té conseqüències per a tota la població, conseqüències com per exemple, avui la Sra. Duran parlava de la infància; efectivament, tenim les dades d'atenció a la infància o de risc d'infància vulnerable de les elevades de l'Estat perquè tenim pares i mares que, per exemple, cobren un sou mitjà per davall del de l'Estat espanyol, perquè tenim una economia d'aquestes característiques. Si el sou mitjà de l'Estat espanyol és de 25.000 euros..., perdonin, de 22.000 euros, el balear és de 21.000. I aquí curiosament una dada també de gènere, el sou mitjà d'un home a l'Estat espanyol és de 25.000 euros, el de les dones, 19.000 euros, i després es fa la mitjana dels dos i ens surten 22.000 euros.

Les pensions mitjanes de la nostra comunitat autònoma són 841, les de l'Estat són 950, una altra vegada més, amb el greuge que, com deia un estudi econòmic "*los excedentes de la cotización a la Seguridad Social de Canarias, Madrid y Baleares pagan en este momento el déficit que arroja las pensiones del resto de comunidades autónomas*", i diu -acab- que vuit províncies estan pagant el dèficit d'altres comunitats autònomes. Les Balears...

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant, Sra. Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Sí, gràcies. Les Balears recaptin 2.251 milions i se'n gasten en els jubilats 1.878 milions, tot i això tenim de les pensions més baixes de l'Estat espanyol.

Per tant, demanam que el Parlament de les Illes Balears insti el Govern de les Illes Balears que qualsevol modificació que faci de caràcter laboral tenguí en compte les nostres característiques laborals, perquè som de les comunitats autònomes que més aporten per a la redistribució de la riquesa a l'Estat espanyol.

I demanam al Parlament de les Illes Balears que instem el Govern de l'Estat a retirar una reforma que es ve modificant des que ha nascut, però vaja, és retirar la reforma i elaborar una nova reforma mitjançant el diàleg.

En ares d'ésser possible el consens, estic disposada a retirar això de "retirar la reforma laboral" i que quedi que "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de l'Estat a elaborar una nova reforma mitjançant el diàleg amb els agents socials i el conjunt de les forces polítiques".

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Santiago. Passam al torn de fixació de posicions. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Joana Barceló, per un temps de deu minuts.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Moltes gràcies. Evidentment des del Grup Parlamentari Socialista donarem suport als dos punts, s'accepti o no s'accepti l'esmena entorn al que fa referència a la necessitat de reclamació de diàleg, un diàleg que ja visualitzam, dia a dia, passa a passa, que no és el fort dels governs del Partit Popular, ni a l'Estat, en el que fa referència a la reforma laboral, no oblidem després el Reial Decret d'estabilitat pressupostària, amb uns efectes brutals sobre la normativa laboral, o en qüestions tan simples, com ahir coneixíem, que s'ha donat... és a dir, s'ha anul·lat el decret de serveis mínims a la darrera vaga establert pel Govern de les Illes Balears per una manca total de diàleg i de capacitat d'acord.

Anam visualitzant que vertaderament no és el fort del Govern establir aquest diàleg amb unes conseqüències dures perquè es judicialitzen les relacions laborals. I açò sempre va en contra dels treballadors i suposa un cost extraordinari per als treballadors.

Per tant, en aquest sentit, i ben segur que veurem bastants d'exemples respecte d'això, envers de resoldre els conflictes des del diàleg s'opta per la judicialització de les relacions laborals, malgrat tot, evidentment, tot el que faci possible perquè en una situació tan complexa i tan difícil com el mercat laboral hi hagi el màxim de diàleg social en la reforma laboral i en qualsevol àmbit tant de desenvolupament de polítiques com evidentment de reformes més àmplies, com és la que cita el grup proposant avui.

En segon lloc, també demanarem que es retiri o es modifiqui aquesta reforma laboral. En aquest moment ja ho podem constatar: ha tengut en compte els problemes específics de la nostra comunitat autònoma de precarietat i temporalitat en el que fa referència a la contractació? Ha ajudat a crear ocupació? Ha aturat l'atur? Ha ajudat a crear empreses? Ha ajudat que no

es destruïssin empreses? Cap d'aquestes respostes no és positiva.

L'atur. L'atur no s'ha aturat, mes rere mes el darrer any tenim una diferència amb l'interanual que anam creixent en atur, en relació amb l'any passat tots i cadascun dels mesos en el que fa referència a creació d'ocupació, ni un mes hi ha hagut un interanual positiu en creació d'ocupació en el darrer any. O en el que fa referència als autònoms, cap mes no hem tingut ni un autònom més en relació amb l'any passat. I a nivell de destrucció d'empreses, en els primers set mesos d'enguany dúiem 675 empreses destruïdes a la nostra comunitat autònoma. Per tant, per a açò no ha servit.

Què passa amb la precarietat? La precarietat que era ben segur, com es planteja la portaveu, que s'hauria de combatre, el contrari, la precarietat de les condicions laborals s'ha fet amb la reforma laboral molt més dura i si a aquesta precarietat s'hi sumen els efectes del Reial Decret d'estabilitat pressupostària, la precarietat es converteix en pobresa.

En aquest sentit ens agradaria assenyalar tres qüestions: quins són els efectes, si comparam el mes de juny 2011 amb el mes de juny 2012? Els indefinits a temps complet a Balears baixen un 4,4%, es redueixen. Els indefinits a temps parcial, els fixos discontinus, gairebé queden igual. Però els temporals a temps complet també baixen i evidentment aquí els únics que pugen són els temporals a temps parcial, un 9,2%. Tot açò dins una reducció general del nombre de treballadors.

És clar, per tant, què veim? El que nosaltres ja assenyàvem, les facilitats i l'opció que es dona al contracte temporal a temps parcial que, a més a més possibilita fer hores extraordinàries, amb unes dificultats immenses perquè pugui ser visualitzat per part de la inspecció laboral.

A partir d'aquí a més a més, què s'hi afegeix? Que per arribar a cobrar la prestació per atur, a més a més de comptar-te la cotització dels 180 dies fets, a partir d'ara aquesta cotització es farà també pel nombre d'hores treballades. És a dir, si abans podies accedir, encara que fos amb un contracte a temps parcial, dia treballat, dia que et comptabilitzava per cobrar l'atur, ara només les hores.

Per tant, què ens trobam? Una situació amb contractes a temps parcial en què la gent, malgrat hagin treballat el temps necessari, arribarà a unes prestacions per baix del salari mínim interprofessional.

Per tant, la situació de pobresa anirà creixent i açò va lligat a aquesta reforma laboral i -repetesc- a un reial decret d'estabilitat pressupostària molt dur amb els treballadors; un decret d'estabilitat pressupostària on fa caure el pes de la retallada damunt les prestacions, 5.810 milions d'euros l'any 2013, tindrà d'impacte.

Per tant, en aquest sentit, clar, com hem de generar economia? Doncs es fa molt difícil, és molt difícil. Per tant, creim i repetim, només amb un problema específic que era de les Illes Balears, de temporalitat, de precarització i la reforma laboral veim que al final posa l'accent a facilitar més la precarietat i a més a més, repetesc, els salaris o les prestacions i subsidis lligats a uns nivells vertaderament difícils de subsistir i per tant, d'empobrir la nostra realitat. Els nombres són els que són i l'única contractació que puja és la temporal a temps parcial.

Per tant, en aquest sentit és una perspectiva que tenim enfront molt difícil, molt difícil i, per tant, des del retrobament al diàleg social i amb l'anàlisi de quins són els impactes d'aquestes mesures sobre el nostre mercat laboral i si som capaços de modificar-ne alguna, si som capaços de canviar a partir d'aquest anàlisi permanent, cap on anam, quins resultats té i si hem d'incidir a canviar-ho, sense entrar en altres elements, que també podríem assenyalar, com és l'atur juvenil o l'atur de llarga durada que, com veim, creix a la nostra comunitat. Si l'atur creix un 1,8% només en un any, interanualment, el de llarga durada creix un 18. A Menorca un 20% l'atur de llarga durada en un any.

Per tant, són unes xifres vertaderament difícils alhora que rebaixen tots els recursos destinats a polítiques actives que haurien de ser les que possibiliten que aquest atur de llarga durada torni a tenir una entrada en el mercat laboral. Per tant, acabam de tancar el cercle, vertaderament infernal. La situació és molt complicada, donarem suport a aquestes dues propostes i repetim, creim que estaria bé de la reflexió de dir com en sortim; som conscients de totes les dificultats, ara sí, crec que ja podem constatar que la reforma laboral en si no és una bona resposta i evidentment també manca molt, molt de diàleg social. Per tant, donarem suport.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Barceló. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Margalida Prohens, per un temps de deu minuts.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Bones tardes, senyores i senyors diputats. Una vegada més ens trobam davant una proposició de l'oposició que demana la retirada de la reforma laboral i jo he escoltat atentament els seus motius, els seus arguments, però ens reafirmam, des del Grup Popular, tornam a repetir, que és una reforma laboral a la qual nosaltres donam suport.

Més de 5 milions d'aturats a Espanya, la destrucció de 2.700.000 llocs de feina o més de 20.000 expedients de regulació d'ocupació autoritzats només en el 2011, bé requerien una reforma, una reforma estructural, una reforma profunda - com ha dit la portaveu del Grup del PSM. Aquesta reforma no és la fi de res, és el principi, és el mitjà per canviar una tendència, una tendència que ens du a l'abisme i, evidentment, una tendència que no se soluciona de la nit al dia.

Tal vegada aquesta llei no és perfecte i tal vegada hi ha aspectes que s'hauran de corregir i de ben segur que aquesta llei per si mateixa, per ella tota sola no basta, s'ha de veure complementada per altres mesures de reactivació econòmica, sens dubte, però aquesta llei posa les bases necessàries per fer aquesta transformació; una transformació estructural que ha de canviar les bases d'un mercat de treball massa rígid. Coincideixen la majoria d'economistes en la rigidesa del nostre mercat laboral, que no donava resposta a les necessitats actuals i que feia que cada cop que la situació econòmica empitjorava la taxa d'atur a Espanya es disparava per sobre del 20%, cosa que a altres països no passa, països que tenen una llei laboral amb una capacitat d'adaptació i de resposta major.

Una reforma laboral que ja reflecteix la situació específica de les Balears. Jo no sé si és que els molesta reconèixer que les Balears tenim una veu a Madrid o que senzillament són incapaços de reconèixer els avanços de quan una cosa està ben feta. Aquesta reforma laboral recull l'esmena a la qual la portaveu del Partit Socialista ha fet referència i que ja hem parlat en aquesta comissió en altres ocasions, l'esmena que fa referència és reconèixer l'especial situació laboral dels treballadors de les Balears i la seva especificitat de comptar amb un alt nombre de treballadors fixos discontinus.

Ja ho varem parlar amb la representant del Partit Socialista, que tal vegada s'ha de continuar treballant en aquest sentit, s'ha d'estendre aquesta mesura a altres sectors, però almenys és una primera passa, és més del que poguéssim tenir fins ara. I des del Govern es fa molta feina per conscienciar els empresaris i incentivar-los a allargar aquest contracte als seus treballadors a collint-se a aquestes bonificacions.

Avui mateix el vicepresident està reunit amb empresaris de Menorca, ja ho va fer amb els de Mallorca, i té molt bona acollida, perquè l'èxit d'aquesta bonificació depèn de la voluntat dels empresaris.

Si anam al contingut de la iniciativa, al que realment vostès presentaven, la veritat és que en els punts que presenten, els punts de la seva exposició, no hi ha per on agafar-los. Ens diuen que els contractes de prova substituiran els fixos discontinus i això, ja em sap greu dir-li, però és una autèntica barbaritat. La reforma laboral preveu un període de prova d'un any només per al contracte de treball per temps indefinit de suport a emprenedors, és a dir, per a empreses de menys de 50 treballadors. Per a la resta de contractes es mantenen els mateixos períodes de prova de sempre, regulats a l'article 14 de l'Estatut del Treballador.

A més, s'indica expressament que si el treballador ha treballat en la mateixa empresa, amb les mateixes funcions, amb qualsevol tipus de contracte no es podrà establir un període de prova. Si tot i això l'empresa repetís, el que vostès insinuen a la seva proposició no de llei, aquesta operació any rere any i cada any canviés per al mateix lloc de feina el treballador contractat, incorreria en un frau en el qual pot i ha d'actuar la inspecció de treball. A més, només un apunt, aquest mateix frau es pot fer igual amb un període de prova de sis mesos, no marca cap diferència l'ampliació d'aquest període en el supòsit concret que vostès proposen.

Parlen també, i ho han parlat, d'aquest acomiadament objectiu, d'aquest facilitar l'acomiadament a vint dies per any treballat. Un tipus d'indemnització, per cert, que aplica en aquests moments el sindicat Comissions Obreres per als seus treballadors, predicant amb l'exemple com sempre. A més, vostès a la proposició no de llei parlen de causes objectives d'acomiadament i aquestes, han de saber, que són a l'article 53 i no s'han modificat, no s'han modificat. Així que no vinguin aquí a parlar de fantasmes de majoristes de viatges ni a crear falses alarmes, com reflecteix el seu text. La indemnització a vint dies, amb un màxim de dotze mensualitats, tal era, tal és; el que es va modificar és l'acomiadament improcedent de 45 dies amb un màxim de 42 mesos, que s'ha passat a 33 dies amb un màxim de 24 mesos.

S'han de llegir la reforma laboral per poder-la criticar, és que primer se l'han de llegir. I en el tercer punt, vostès ens parlen de convenis col·lectius; han parlat també les portaveus que m'han precedit del pes que perden els sindicats; parlen de negociació col·lectiva i posen com a exemple d'aquesta proposició no de llei, que jo pensava que ho retirarien, que ho corregirien, el conveni de comerç. La veritat és que dia 3 de juliol sindicats i patronals varen firmar aquest conveni de comerç.

(Remor de veus)

Però vostès no ho han corregit, aquí tenim que vostès reclamen el conveni de comerç, un conveni col·lectiu amb una vigència de dos anys que inclou un augment salarial del 0,5% per a 2011 i sobre aquesta pujada un increment del 0,6 a partir de l'1 d'abril del 2012.

Sí, és ben cert que dins aquest decret llei de reforma laboral del mes de febrer, es permetia aquesta ultraactivitat de convenis col·lectius per a dos anys, però és que la llei que es va aprovar el mes de juliol el deixa en un any, i jo esperava que vostè a la seva exposició corregís el que presenten avui i tampoc no ho ha fet.

El problema de la negociació col·lectiva dels sindicats, n'hem parlat i en podem continuar parlant, però és una negociació col·lectiva que venia dels anys vuitanta. Creuen vostès que les circumstàncies econòmiques i socials no han canviat? Les empreses han canviat; l'economia internacional ha canviat i l'administració pública també ha de permetre uns canvis que ens situïn a l'alçada dels principals països europeus. És millor adaptar-se, donar mecanismes perquè l'empresa pugui sobreviure, que no veure's amb impossibilitat de reaccionar davant la forta rigidesa del mercat i tancar el centre de treball.

La negociació col·lectiva ha de permetre, precisament, això, negociar amb els treballadors i empresaris a cada moment determinat perquè una empresa no és quelcom fix i inamovible i s'ha de deixar ja el discurs que uns són els bons i els altres són els dolents.

El quart punt, que també presenten a aquesta exposició de motius, mostra també un desconeixement de la legislació anterior i de la vigent. Parlen dels ERO, parlen de deslocalització i de l'ERO d'Air Europa. Abans, abans de l'entrada en vigor d'aquesta perillosíssima reforma laboral del Govern del Sr. Rajoy, quan una empresa tenia els seus centres de treball a diverses comunitats autònomes qui tenia competència no era la pròpia comunitat sinó la Direcció General de Treball del ministeri, prèvia instrucció de la comunitat autònoma, que tenia el 85% dels treballadors. Per a res afecta la tramitació i resolució dels ERO el tema de la localització de les empreses a la seva deslocalització. És cert que ara no fa falta una autoritat laboral, però això és tot, perquè les causes són les mateixes que abans. Ara i abans hi ha d'haver un període de consultes i negociació dels treballadors, no es perd cap dret i, a més, ara, com abans, davant dels desacords de les parts es pot anar al jutjat que és qui té la darrera paraula. Abans es recorria l'autorització de l'autoritat laboral i ara recorrerà la decisió de la pròpia empresa.

Però això no té res a veure amb petites o mitjanes empreses...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Santiago, prec silenci.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

...on estan localitzades, amb les competències autonòmiques. Amb tot el respecte, això, Sra. Santiago, en bon mallorquí li deim mesclar ous amb caragols.

De fet, vostès posen l'exemple d'Air Europa i jo els puc posar el d'Spanair. Spanair se'n va anar de les Balears cap a Barcelona abans de la reforma laboral, quan encara requeria autorització dels ERE, quan vostès governaven i què van poder fer? Spanair va fer un ERO que va acomiadar a 436 treballadors de les Balears, què van poder fer?

Per tant, en el punt 2 de la seva PNL ja li hem dit que hi votarem en contra, perquè nosaltres sí que creim en una reforma que modernitza el mercat de treball, que el flexibilitza, que aposta per la seguretat dels treballadors, per la seva formació, que té en compte precisament aquests col·lectius que vostè ha anomenat com ara els joves, les dones o els aturats de llarga durada. Els joves no havien estat mai recollits en una reforma. Els joves, vostè em parla que hi ha una fuga de cervells, com se sol dir, cap a l'estranger, molt bé, aquesta fuga el darrer any del govern del Sr. Zapatero va ser de 200.000 joves, mentre la Sra. Garmendia afirmava que *no hay fuga de cerebros en España*. Mentre la pàgina web del Ministeri d'Interior del Govern del Sr. Zapatero convidava -literalment- els joves a cercar feina a Alemanya a través d'uns acords que va firmar amb Alemanya. Això era la solució del Govern socialista al problema de l'atur juvenil, que se'n anassin a Alemanya? No em vinguin aquí a parlar ara d'emigració de joves, no hi vinguin, no hi vinguin. Una reforma laboral que per primera vegada té en compte els joves amb les seves especificitats, amb un pla d'ocupació que ha preparat el Govern del Sr. Rajoy, amb un pla d'ocupació jove que ja ens compromet en aquesta comissió que farà el Govern balear.

I, el punt número 1 de la seva proposició no de llei no sols li votarem en contra...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Prohens, vagi acabant.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

... sinó que, ...

Sí, un segonet, Sra. Presidenta.

... que li demanam que el retiri. Això ja ho ha fet aquest govern, ha aconseguit introduir una esmena dins la disposició addicional de la llei que és un èxit històric, que bonifica el 50% de les quotes de la Seguretat Social, que té en compte l'alt grau d'estacionalitat del nostre mercat laboral. Un allargament d'aquest contractes suposa un benefici no només per a moltes persones sinó que té un efecte directe sobre el PIB.

El 2011 dels 33.169 contractes indefinits que es varen signar, el 37% eren fixos discontinus, sent els mesos de major contractació els de temporada alta. Qualsevol actuació, a més, que serveixi per allargar aquest període laboral d'un treballador suposa un estalvi de recursos públics.

Per tant, a vostès que proposen tenir en compte la realitat del mercat laboral de les Illes els podem dir que el Govern ja s'ha avançat i des del Grup Popular no podem fer més sinó que felicitar el Govern en aquesta fita. I els animam que deixin de banda el partidisme i per al bé de l'interès general retirin el punt número 1 i se sumin a aquesta felicitació.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí, moltes gràcies, Sra. Prohens. Vol fer ús de la paraula per contradiccions el grup proposant?

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Sí, Sra. Presidenta. Bé, agrair al Grup Socialista i a la Sra. Barceló el seu suport, crec que els arguments que vostè ha presentat complementen els nostres, vostè s'ha centrat més en la precarietat, nosaltres en l'abaratiment de l'atur. És veritat el tema de la judicialització, que els jutges assenyalen ja com un problema social d'aquest país que no poden donar sortida a totes les demandes que tenen. Els problemes de les persones d'entre 45 i 55 anys que són expulsades del mercat de treball, que no tenen capacitat de reincorporar-se, que quan acabin l'atur, la prestació de l'atur, quan acabin els 400 euros, què pensam fer amb aquest col·lectiu de persones, si no tenen renda mínima d'inserció en aquesta comunitat autònoma ni a nivell d'Estat per a totes elles? Perquè després ens posen exemples de flexibilització d'altres mercats, per exemple, Alemanya, però la persona que queda sense treball i la persona que ha perdut la prestació d'atur té garantits 600 euros per cobrir les seves necessitats bàsiques, i aquí no els tenim. És que bé, és que pareix que aquí som diferents, que tot ho tenim resolt, quan comparem països ho comparem tot, una cosa i l'altra!

Després, a més, en aquest sector les polítiques actives que a la nostra comunitat autònoma són fonamentals perquè tenim un col·lectiu de persones, sobretot majors de 40 anys, que són a la construcció i ara no podem créixer en temes de construcció i els hem de reconduir cap a altres formes laborals, i no en tenim, i les polítiques actives han anat a zero.

Miri, Sra. Prohens, això va ser el mes de febrer, jo no pens retirar cap punt, això és el mes de febrer, el mes de febrer es negociava un conveni, jo no tenc cap bola màgica per saber què passarà. I pel seny dels dos, dels dos, la qual cosa demostra el que hem dit, que quan vostès posen els empresaris i els treballadors a negociar arriben a acords. Que no fa falta fer decret lleis des de la jerarquia del Govern per dir el que han de fer els treballadors i els empresaris, quan s'asseuen a negociar arriben a acords. Doncs, deixa'm-los que arribin a acords. A més, vostès, que són tant del mercat lliure i que l'administració no s'ha de ficar, la reforma laboral sí; els deixi arribar. Jo no pens llevar ni un punt d'això perquè això està fet el mes de febrer.

I és curiós que vostè s'hagi centrat en tot això i no m'hagi escoltat. Com que, com sempre, duen el material escrit de ca seva no m'ha respost cap de les preguntes...

(S'escolta una veu de fons inintel·ligible)

... i en farà sis. No escolta els arguments que nosaltres hem donat que, efectivament, no eren els mateixos el mes de febrer que el mes de setembre i no ha respost cap dels arguments que jo he formulat, que és el debat d'avui, no el debat que es va fer en el plenari el mes de març, és el debat d'avui i vostè no m'ha respost cap dels arguments que jo he formulat. I és avui el debat, amb dades d'avui, del que ha suposat tot això.

A mi no em digui que ara 200.000 persones se'n varen anar amb el Sr. Zapatero, ara en tenim 300.000 i no s'atura, i no és un problema això, no és un problema per a un país? Perquè ho era fa sis mesos, però ho és ara també. I, què pensam fer? No feim cap mesura. En els pressuposts del 2013 no hi ha cap mesura, és mes, una partida d'un milió i mig, d'un milió i mig, per a polítiques juvenils de contractació ha desaparegut en els pressuposts del 2013 en relació amb el 2012. És un problema o no és un problema? Feim qualche cosa o comparem xifres d'un govern o de l'altre?

Perdem talents, perdem talents, i joves preparats, talents, joves preparats, talents. No *fugas de cerebros*, talents, gent amb la qual hem invertit molt i ho perdem.

Economistes, Sra. Prohens, els neoliberals, perquè altres economistes que no són ni socialdemòcrates són economistes, capitalistes, que es defineixen com a economistes capitalistes els diuen a crits que canviïn de política econòmica que ens enfonsam, economistes capitalistes. Els neoliberals que volen el model americà, on estan absolutament desregularitzades les relacions laborals, és el que els va bé i anam cap aquí amb aquest mercat laboral.

A mi que Comissions Obreres apliqui la reforma laboral que això sigui un argument seu, a mi... que l'apliqui, l'aplicarà perquè és la legislació que hi ha vigent i s'hi acull, la qual cosa no vol dir que sigui bona, no vol dir que sigui bona, és la que hi ha, no vol dir que sigui bona. Vaja argument sense cap sentit.

La veritat, com podem dir avui que el Parlament de les Illes Balears ha rebutjat, ha rebutjat, demanar al Govern de l'Estat que qualsevol modificació que es produeixi en el futur tenguui en compte la realitat particular del nostre mercat de treball, altament temporal i precari. Qualsevol reforma de futur ..., nosaltres li deim que és igual, que no ho tenguui en compte. Efectivament, vostè ha posat un exemple claríssim, treuen una reforma laboral, que no té en compte per res els fixos discontinus, per res. Vostès han de moure fils, el Govern ha de moure fils, ha dur aquí la secretària d'Estat, la secretària d'Estat diu aquí, després d'estar aprovada la reforma laboral pel Consell de Ministres, després, no abans, que hi haurà una bonificació del cent per cent. Surt el Sr. President dient que farà una bonificació del cent per cent i després el deixen en un 50%. El president va prometre el cent per cent, el 50%!

Idò perquè no passi així, perquè no surtin propostes de reforma laboral sense tenir-nos en compte abans...

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant Sra. Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Ha deixat bastant de temps de més a la Sra. Prohens.

Que ens tenguui en compte, ens tenguui en compte! Això és el que demanam avui, que en el futur ens tenguui en compte. I el Partit Popular votarà que no ens tenguui en compte?

I després de cara a un consens, jo he retirat la paraula "reforma laboral", i l'únic que demana un govern, l'únic que demana un parlament democràtic, és que les properes reformes siguin mitjançant el diàleg, tampoc, tampoc, Sra. Prohens? Un parlament democràtic no pot demanar a un govern que les futures reformes siguin a través del diàleg? Jo retir "retirar la reforma laboral", tampoc els va bé? Idò!

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Santiago. Passam idò a la votació de la Proposició no de llei RGE núm. 1363/12.

Vots a favor?

Vots en contra?

En conseqüència, queda rebutjada la Proposició no de llei RGE núm. 1363/12 per 9 vots en contra i 5 vots a favor.

I no havent-hi més assumptes a tractar s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 8
07001 PALMA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma